

**V. Przepisy końcowe.**

§ 31. Zarządzenie nie dotyczy opakowań towarów przeznaczonych na eksport.

§ 32. Zarządzenie nie dotyczy jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej z wyjątkiem Wojskowej Centrali Handlowej oraz jednostek podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego z wyjątkiem konsumów.

§ 33. Centralne zarządy przemysłu, wchodzące w skład Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, w porozumieniu z CZZb — MPM wydadzą podległym jednostkom

instrukcje wykonawcze do zarządzenia na odcinku współpracy zakładów podległych tym centralnym zarządom z jednostkami podległymi CZZb—MPM.

§ 34. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 21 maja 1951 r. w sprawie zwrotu opakowań stosowanych w branży metalowej i elektrotechnicznej (Monitor Polski Nr A-55, poz. 731).

§ 35. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Maszynowego: w z. E. Demidowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 11 września 1953 r. (poz. 1312).

TABELA TERMINÓW ZWROTU OPAKOWAŃ WYPOŻYCZANYCH

Lp.	Rodzaj opakowania	Ustalony czasokres zwrotu opakowania dla:		
		odbiorcy I	odbiorcy II	odbiorcy III
1	bębny pokablowe	100 dni	150 dni	360 dni
2	wszystkie opakowania wypożyczane z wyjątkiem bębnow pokablowych	60 „	90 „	360 „

**Określenie odbiorców:**

odbiorca I — indywidualny nabywca towaru z zakładu produkcyjnego, składnicy, hurtowni;

odbiorca II — hurtownia odbierająca towar z zakładu produkcyjnego lub składnicy;

odbiorca III — składnica odbierająca towar z zakładu produkcyjnego.

**1313****ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO**

z dnia 13 lipca 1953 r.

w sprawie zawierania umów w zakresie dostaw, robót i usług z osobami, nie wymienionymi w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych, udzielania zaliczek i zwalniania od obowiązku zabezpieczenia wykonania tych umów.

Na podstawie §§ 12, 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu paragrafy z dodaniem słowa „rozporządzenia” oznaczają paragrafy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116).

§ 2. Upoważnia się na okres do dnia 31 grudnia 1953 r. wchodzące w skład Ministerstwa Przemysłu Chemicznego centralne zarządy i zarządy oraz podległe nadzorowi Ministra Przemysłu Chemicznego instytuty naukowo-badawcze i przedsiębiorstwa do:

- 1) udzielania osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia zamówień w zakresie dostaw, robót i usług do wysokości 15.000 zł bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia, że osoby wymienione w § 8 rozporządzenia nie mogą zamówień wykonać, o ile nie dotyczą one prac projektowych;
- 2) udzielania osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia, z którymi zawarto umowy w zakresie i w

wysokości określonej w pkt 1, zaliczek do wysokości 15% wartości umowy po częściowym jej wykonaniu, z zastrzeżeniami zawartymi w § 57 ust. 3 i § 58 ust. 2 rozporządzenia;

- 3) zwalniania osób wymienionych w pkt 2 od obowiązku złożenia zabezpieczenia przy zawieraniu umów w zakresie świadczenia usług do wysokości 15.000 zł.

§ 3. 1. Zamówienia nie można udzielić pracownikowi przedsiębiorstwa wymienionego w § 8 rozporządzenia, o ile przedmiot zamówienia wchodzi w zakres działania tego przedsiębiorstwa, bez uprzedniego stwierdzenia przez nie, że zamówienia wykonać nie może.

2. W przypadku konieczności udzielenia zamówienia swemu pracownikowi zamawiający powinien uprzednio stwierdzić, że dana usługa nie może być wykonana we własnym zakresie działania zamawiającego.

§ 4. Zarządzenie nie dotyczy zamówień na usługi o charakterze naukowym, literackim i artystycznym.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 11 września 1951 r. w sprawie zawieszania umów w zakresie dostaw, robót i usług z osobami nie wymienionymi w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych, udzielania zaliczek i zwalniania od obowiązku zabezpieczenia wykonania tych umów (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: *B. Rumiński*

## 1314

### ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 3 września 1953 r.

w sprawie usługowego wypieku pieczywa na zlecenie producentów rolnych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi oraz za wartość pracy i wydatków przy umowie o dzieło i przy wytwarzaniu lub przetwarzaniu artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. Nr 67, poz. 418) zarządza się, co następuje:

§ 1. We wszystkich powiatach na terenie całego państwa, w których producenci rolni zwolnieni są od obowiązku odstępowania przy przemiale gospodarczym zboża na rzecz państwa (odsypów) i uiszczania opłat w naturze za przemiał (miarek), dozwolony jest usługowy wypiek pieczywa według zasad określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Za wypiek usługowy w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się wymianę żyta przez producentów rolnych na chleb za opłatą za wypiek w gotówce lub w naturze.

§ 3. Usługowy wypiek chleba (§ 2) może odbywać się tylko w piekarniach gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 4. Za 100 kg dostarczonego żyta przy opłacie za wypiek w gotówce producent rolny otrzymuje:

- 1) przy wymianie żyta na chleb żytni 60% — 80 kg chleba i 37 kg otrąb oraz uiszcza opłatę za wypiek 60 zł;
- 2) przy wymianie żyta na chleb żytni 82% — 115 kg chleba i 15 kg otrąb oraz uiszcza opłatę za wypiek 80 zł;
- 3) przy wymianie żyta na chleb żytni 97% — 138 kg chleba oraz uiszcza opłatę za wypiek 87 zł.

§ 5. Za 100 kg dostarczonego żyta przy opłacie za wypiek w naturze producent rolny otrzymuje:

- 1) przy wymianie żyta na chleb żytni 60% — 60 kg chleba i 37 kg otrąb;
- 2) przy wymianie żyta na chleb żytni 82% — 85 kg chleba i 15 kg otrąb;
- 3) przy wymianie żyta na chleb żytni 97% — 102 kg chleba.

§ 6. W tych powiatach na terenie państwa, w których producenci rolni nie zostali zwolnieni od obowiązku odstępowania przy przemiale gospodarczym zboża na rzecz państwa (odsypów) i uiszczania opłat w naturze za przemiał (miarek), dozwolony jest również usługowy wypiek pieczywa na zasadach podanych w § 4 i w § 5, z tym że od dostarczonej ilości żyta do wymiany na chleb zostaje pobrana odpowiednia ilość żyta za przemiał gospodarczy. Do wymiany żyta na chleb brana jest pod uwagę pozostała ilość zboża.

§ 7. Szczegółowa instrukcja Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, zatwierdzona przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego, ureguluje tryb przyjmowania żyta, rozliczenia między punktami odbioru a piekarniami i wydawania pieczywa producentom rolnym.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 12 marca 1953 r. w sprawie usługowego wypieku pieczywa na zlecenie producentów rolnych (Monitor Polski Nr A-35, poz. 446).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 15 dni od daty ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. *J. Kujawczyński*